

عنوان مقاله:

تاب آوری و تاثیر مثبت آن در کاهش آسیب های اجتماعی زنان و جامعه

محل انتشار:

هشتمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ارکناز بابائزادایرانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی علوم تحقیقات تبریز آزاد

احد نریمانی شندی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی کودکان استثنائی - اداره بهزیستی شهرستان شبستر

خلاصه مقاله:

تاب آوری اجتماعی را میتوان ظرفیت تبدیل و تحول، تطبیق و سازگاری و توان مقابله با تنش و بحرانهای اجتماعی نامید. تاب آوری اجتماعی از ظرفیت و توانایی خاصی در افراد و گروه ها، خانواده و جوامع صحبت میکند که عمدتاً یادگیری و سازگاری در تغییرات تحمیل شده، و همچنین قدرت تطبیق با شرایط و مقتضیات را در بر خواهد داشت؛ این به ساده ترین معنا برخورداری از آغازی همیشگی است. احیای مهربانی، توسعه سازگاری، قدرت مبتنی بر انعطاف، سرمایه و سازندگی اجتماعی را تقویت میکند و همزمان موجب و دستاورد تاب آوری است. زمانی که جامعه ای با نیازهای تازه، خطرات و یا تهدیدات مواجه میشود دچار درهم شکستگی و بحران خواهد شد. از این رو بسیاری از متون بازگشت سریع به شرایط قبل از بحران را تاب آوری نامیده اند. و براین اساس مطالعات تاب آوری ماموریت اصلی خود را برگشت پذیری در سریع ترین زمان ممکن، و با حداقل آشفتگی و حفظ شایستگی میداند. زنان در معرض بیشترین آسیبهای اجتماعی از جمله افسردگی قرار دارند تا با آوری اجتماعی زنان نه تنها موجب افزایش قدرت تحمل و سازگاری آنان در برخورد با مشکلات میشود بلکه منجر به حفظ و ارتقای سلامت روانی زنان در معرض خطر میشود. (مقدسی، 1397)

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1030962>

